

PUBLICACIONS ESTAT CATALÀ

EDITAT PER L'OFICINA DE PROPAGANDA DEL MITG-DIA DE FRANÇA

Bases fonamentals de l'Organització Nacional «Estat Català»

(Aprovades pel Directori de la mateixa, en el mes de juny de 1923 en el lloc social de la que fou «Unió Catalanista», de Barcelona (1))

- I. «Estat Català» és una Organització de Reinsidicació Nacional.
- II. «E. C.» és fill de l'Escola patriòtica de la honorable «Unió Catalanista».
- III. «E. C.» és una Organització de mètode i de doctrina.
- IV. S'anomena «Estat Català», com a màxima aspiració del Nacionalisme Integral.

La Raça, políticament considerada, forma un poble.

El Poble, difineix la seva vida social, en la Societat.

La Societat, té per funcionari a l'Estat.

L'Estat, és font i origen de tots els drets i no resta circumscrit a cap límit.

«Estat Català», vol dir, donç: Independència de Catalunya.

- V. L'Organització «E. C.», no finirà el seu objectiu, fins a la conquesta absoluta de la Llibertat Catalana.
- VI. La conquesta d'aquesta llibertat no serà mai una revolta de curta durada. Té d'ésser l'esforç i el sacrifici de tota una generació.
- VII. La doctrina del «E. C.», és la doctrina del sacrifici. Per obtenir la llibertat Nacional, cal morir-hi.
- VIII. «E. C.», no defuig, altres aspectes de la lluita contra l'enemic, creu, que totes les armes son bones, mentres no s'apartin del mètode de l'acció directa.
- IX. És amb aquest mètode, que «E. C.» anirà a la lluita, on les circumstàncies hi planteixin un problema efecte a les nostres reivindicacions Nacionals (Cultura, Justícia, Administració Local i Nacional, Ensenyança).
- X. Aquest mètode es desenrotllarà, en conjunt o be per etapes, segons les incidències de la lluita d'alliberació.
- XI. «E. C.» serà la més justa expressió de l'essencialitat Nacional i creu, com l'Assemblea de la «Unió Catalanista» en 1902, que tots els Catalans moguts pels sagrats ideals de Pàtria, deuben contribuir-hi, sigan les que's vulgan les seves particulars apreciacions en matèries socials i rel·ligioses.

(1) Cal fer constar, que'l Directori de l'Organització s'ha canviat degut a les circumstàncies, tres vegades, essent-ne actualment—com allavors—cap suprem En Francesc Macià.

- XII. «E. C.» imposarà la seva política governamental en la primera època de la Catalunya alliberada i creu que l'única forma de govern catalana, d'acord en la tradició de la nostra Història i en les corrents moderníssimes de Progrès i de Llibertat, és la forma de la República.
- XIII. La República Catalana, serà Federal i serà a base de la federació de comarques naturals, constituïdes per federacions dels respectius municipis.
- XIV. «E. C.» no té per arx jerarquies. En la hora de la Llibertat la Catalunya constituïent i plebiscitària, anomenarà els seus concellers públics. En lògica patriòtica, avui, la més alta jerarquia es diu Llibertat de Catalunya.
- XV. A les primeres conquestes de la Llibertat l'Organització «E. C.» anomenarà els seus caps i es constituirà definitivament en Govern Republicà provisional.

El crim del Monestir de Poblet

L'enemic espanyol va clavant al fons de l'ànima de Catalunya, el seu punyal destructor de tot ço que significa tradició i cultura catalana.

No en té prou de persecucions. No en té prou dels empresonaments. No en té prou de disordre per dugues vegades la Mancomunitat Catalana — ombra lleu d'un Govern propi — i fins intentar la liquidació del benemèrit «Institut d'Estudis Catalans». No en té prou de desfer l'Universitat Nova del carrer d'Urgell, i crear obstacles a totes les obres de cultura, pel fet d'ésser catalanes.

Un darrer crim — el pitjor fins ara — en el sentit del odi i de la mala fè, és proposa realitzar. El gloriós Monestir de Poblet, joia arquitectònica de valor incalculable, tomba nacional d'aquells reis nostres, més humans i democrates que alguns actuals presidents de República, record vivent d'aquella Catalunya gloriosa i lliure; se'l convertirà en Museu Hispà-Americà, dirigit per la trista Companyia de Jesus.

Quan els alemanys destruïren Reims, un clam universal d'indignació s'aixecà en tots els pobles civilitzats.

Doncs bé; la destrucció de Poblet, és encara un crim més ignomínic. Es destruïran totes les relíquies històriques que donguin valor a la nostra tradició nacional i és vol, alhora, destruir l'ànima de soca i arrel, de la nostra Nacionalitat.

L'Espanya tràgica en infernal germanor — «La Caoba» i la Companyia de Jesus — va extenent el seu negre vel.

Davant la digna, honrada i patriòtica actitud del gloriós Monestir de Montserrat, els espanyols volen aixecar-hi la seva seu feudal, i com en els temps de Carles II l'Embruixat, ara la vestiran de cranis i amb vidres d'ingeccions de cocaïna.

Catalans! L'enemic truca amb les seves espases, les tombes dels nostres avant-passats! Ah! quina vergonya si el Gran Conqueridor tornava!

Documents pel futur « Museu Hispà-Americà » de Poblet:

Convencidos de que jamas llegaria (Cuba) a constituir un pueblo libre bajo la dominación española, aceptamos como una cruel necesidad, la guerra de independencia.

Tomas ESTRADA PALMA.
(1878 - Cartas a Saco).

De Espana nada debe esperarse y por lo tanto, es perder el tiempo pedirle algo, como hacen los reformistas...

J. MANUEL MESTRE. 1868 (Cuba).

Los españoles, no son un ejército: son una borda de asesinos...

W. MORITZ DAWIES.
(« Informaciones » Costa-Rica.)

El Nostre Cami

Ço primer que cal als nomenats *soldats d'Estat Català* es comprendre bé la magnitud del seu sacrifici i sapiguer-s'hi resignar. Aquell qui espera una recompensa, no segueix el nostre camí. Nosaltres, en signar la nostra inscripció ens havem fet càrrec de que signavem la pròpia pena de mort.

No anem a qualsevol revolució ni a qualsevol guerra, que la nostra guerra es sagrada i la nostra revolució es llibertària. No anem a conquerir llorers, no anem a guanyar el dret de parlar en la nostra llengua, no anem a imposar el culte a la nostra bandera, no anem, tampoc a castigar els nostres germans que encara dormen idiotitzats, car contra la seva voluntat—oh, voluntat feble!—els han donat un narcòtic.

Nosaltres, acceptarem el suïcidi—que podríem dir—fructífer en generacions futures. I no vol dir que ens sentim deprimits i ens atormentem la puja del pessimisme al cor i que no cobeijem la victòria. Potser cor endins—molt endins—fins hi tenim fè, però tenim present aquelles paraules evangèliques « Demaneu tant sols la salut de la vostra ànima i tot ço de més vos serà donat per afeïgidures ». L'ànima de Catalunya és ço que cal desvetllar i es per això que nosaltres donarem la nostra vida—aquesta vida que estimem tant—malgrat sigui entre la indiferència punyidora dels germans que dormen. *I si amb nosaltres és perdés per sempre més el record del nostre sacrifici estèril, que l'argila llefiscosa del fosar ens sigui propícia amb son contacte, sempre més grat que el contacte repugnant d'una pàtria nostra.*

Manresa.

Cap país, jamai esdevindrà lliure, sens ésser purificat pel foc del sofriment. Perquè el blat creixi, és precis que el gra mori, la vida surt de la Mort. Hi ha algun poble; que pugui sortir de l'esclavatge sens obeir a la llei eterna: de la purificació pel sofriment?

Mahátmá Gandhi.

— A quedat constituït el Grup d'«Estat Català» als pobles d'Esparaza (Aude), Saint-Laurent-des-Cerdans, Arles i Cérêt (Pyr.-Or.) França.

— A Perpinyà ha emprès la tasca l'Oficina d'«Estat Català»; en els precisos dies que pernoctaven per dila vila dos qüesfes superiors de la policia espanyola de la frontera, quins, veient-se descoberts i sorpresos de les parades que'ls feian, denunciaren a les autoritats franceses que a dita oficina hi havia caixes d'armes, verificant-se un registre sens consecuença.

Les pintes dels Chamorro i M. de Miquel, pontifex de Girona, a la vegada que estan de sort també estan de pega.

— **Appel aux Catalans de Béziers et des environs.** — Nous rappelons aux Catalans de Béziers et des environs qu'il a été constitué un "Casal Catala" place Saint-Félix (Café "Tout va bien") dans le but de développer les sports et la philanthropie ainsi que de faire connaître à nos amis français, la cause de l'indépendance de la Catalogne qui est celle du droit et de la liberté et pour laquelle nous luttons depuis si longtemps.

Nous ne faisons pas de politique. Respectueux de la pensée humaine sous toutes ses formes, nous acceptons dans nos rangs tous les hommes épris de liberté et de justice. Venez vous inscrire nombreux et la pensée fixée vers les 15.000 volontaires catalans qui donnèrent généreusement leur vie pour la liberté du monde, nous vous invitons à crier avec nous : Vive la France généreuse ! Vive la Catalogne libre !

— Les pertues de l'exèrcit espanyol al Marroc, de Juny a Desembre passat, segons les estadistiques del Ministeri de la Guerra, son les següents: 190, qüesfes i oficials morts; 700, qüesfes i oficials ferits; 60, qüesfes i oficials desapareguts; 3800, soldats morts; 14.000, soldats ferits; 2500, soldats presoners o desapareguts. Total: **21250**.

Le gérant : A. Corominas.

JURAMENT A LA PATRIA

Jo, _____ juro solemnement, davant la bandera Nacional dels Catalans, considerar-me d'avui en avant soldat fidel i disciplinat de la llibertat de la meva Pàtria CATALUNYA; i fer-li ofrena en absolut dels meus interessos materials; de tots els meus sentiments d'ordre espiritual i de tota la meva vida.

Crec en la immortalitat de la meva raça i en que la victoria final s'obtindrà definitivament pel sacrifici.

Accepto totes les responsabilitats que requereix aquest Jurament, i tenir en absoluta reserva totes les ordres que'm siguen donades.

Departemnet: